

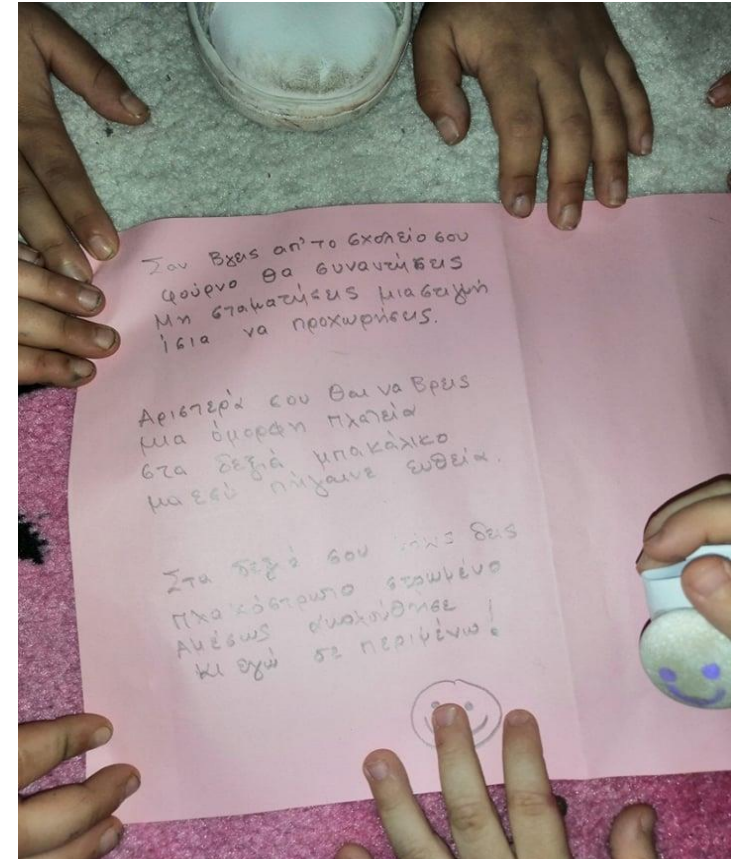
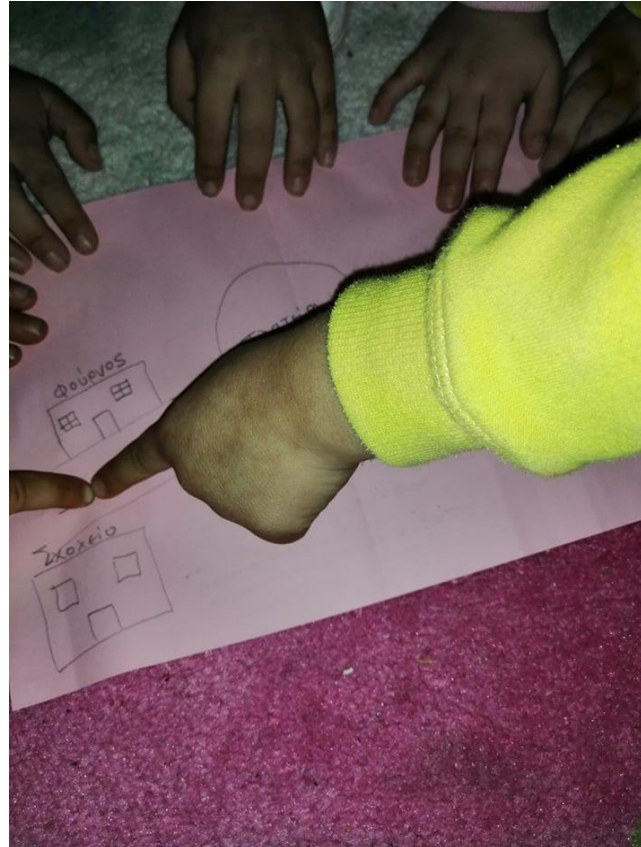
ΤΑ ΧΟΧΛΑΚΟΥΛΙΑ ΤΗΣ Α-ΜΑΡΙΝΑΣ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ Η.Ν. ΚΑΣΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΛΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ:

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΓΕΝΕΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Όλα ξεκίνησαν από ένα βοτσαλάκι που ζητούσε την βοήθεια μας . Μας καλούσε να ακολουθήσουμε το χάρτη που το συνόδευε, για να βρούμε τα αδερφάκια του .

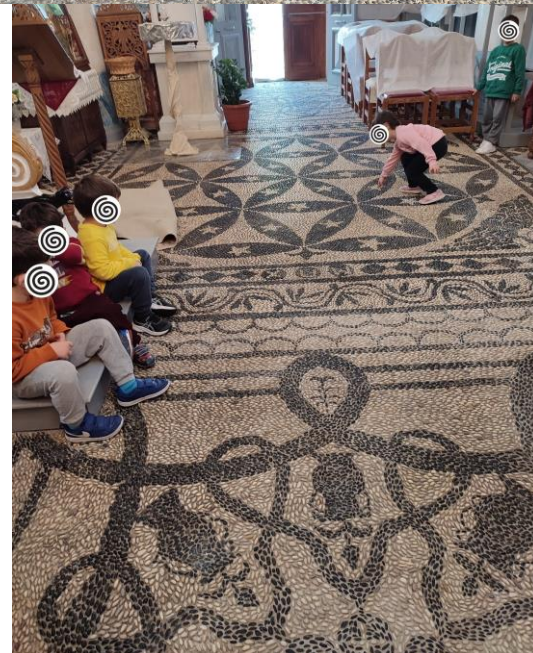
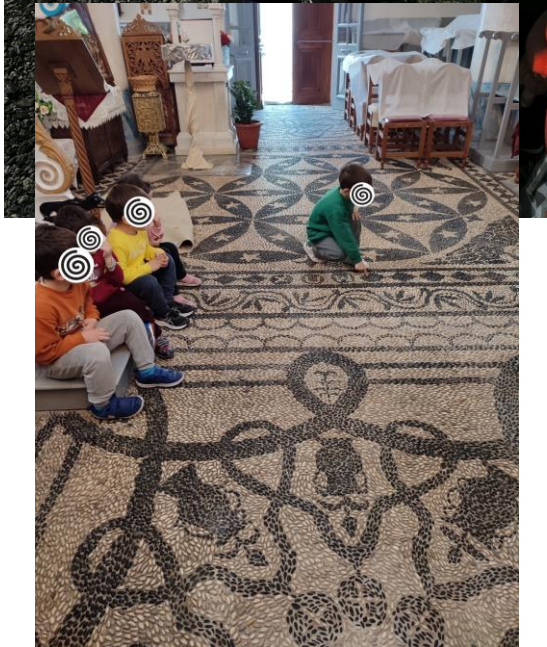
Σαν Βρες απ' το Γκολφείο σου
φούβνο θα συναντήσεις
Μη στακατίζεις μια δαχμή
ίσια να προχωρήσεις.

Αριστερά σου θα να βρες
μια όμορφη πλατεία
στα δεξιά μπακάκιο
μα εσύ πήγαμε εωθεία.

Στα δεξιά σου πως δεξ
Πλακόστρωτο σταυμένο
Ανέσωσ διακοσμήσε
κι εγώ σε περιμένω!

Ο χάρτης μάς οδήγησε στην εκκλησία του Τίμιου Σταυρού.
Εκεί ανακαλύψαμε πολλά χοχλάκια αγκαλιασμένα, που δημιουργούσαν
εικόνες και γεωμετρικά μοτίβο απείρου κάλλους

Αφού θαυμάσαμε , παίξαμε και φωτογραφίσαμε το δάπεδο , επιστρέφοντας στο σχολείο, μάς τέθηκαν πολλά ερωτήματα και απορίες από τα παιδιά.

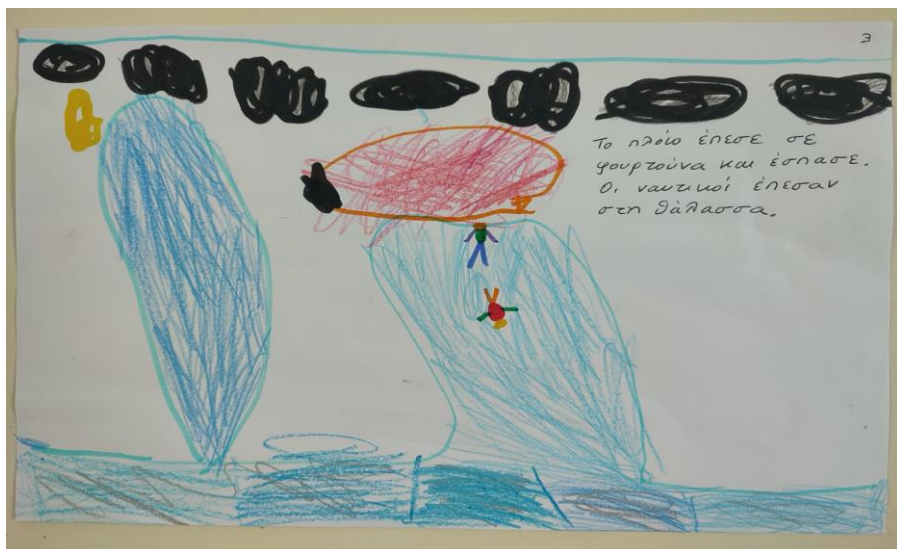
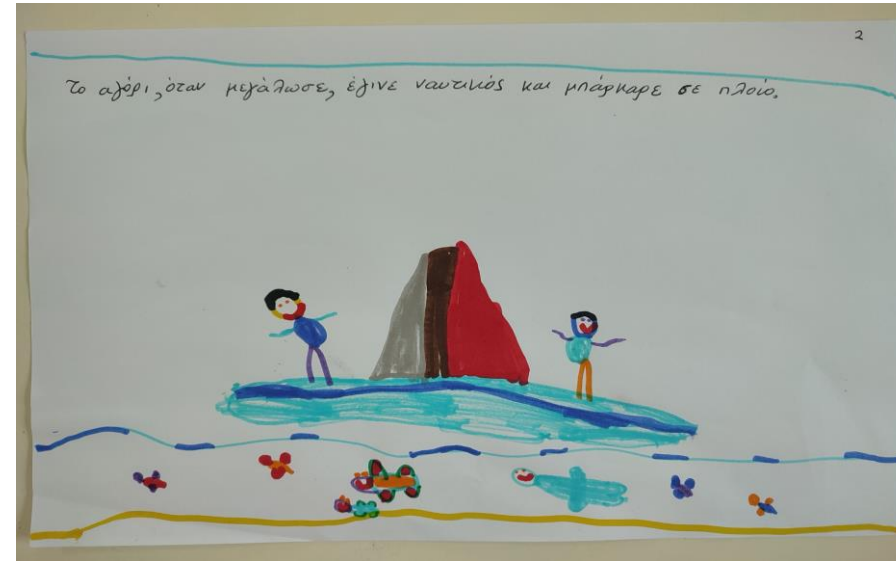
Ερωτήματα όπως: από που ήρθαν αυτά τα χοχλάκια , πότε , με ποιο τρόπο τα κολλήσανε στο πάτωμα , ποιος έφτιαξε όλες αυτές τις ζωγραφιές και τα σχέδια, γιατί αυτό το χοχλακωτο το αφήσαν να χαλάσει, πώς μπορούμε να το διορθώσουμε ; υπάρχουν άλλα μέρη που έχουν χοχλακωτά;

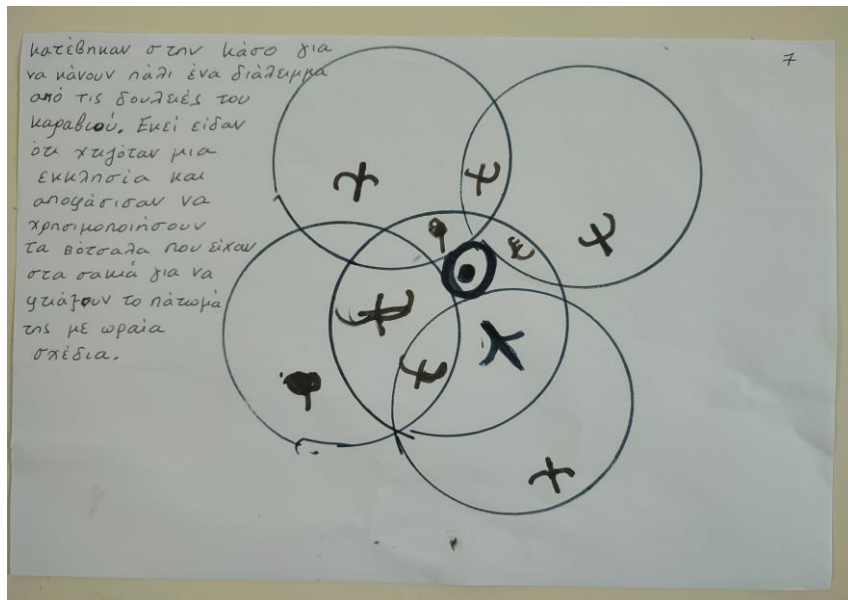
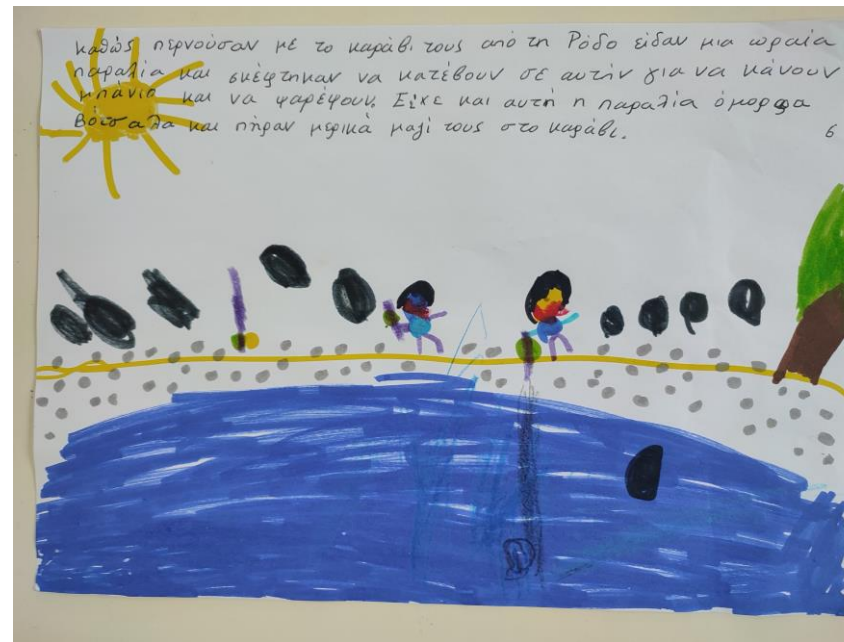

Σκεφτήκαμε να ζητήσουμε τη βοήθεια των γονιών , παππούδων και κοινωνικού περίγυρου, ώστε να μαζέψουμε πληροφορίες που να ικανοποιούν τις απορίες των παιδιών.

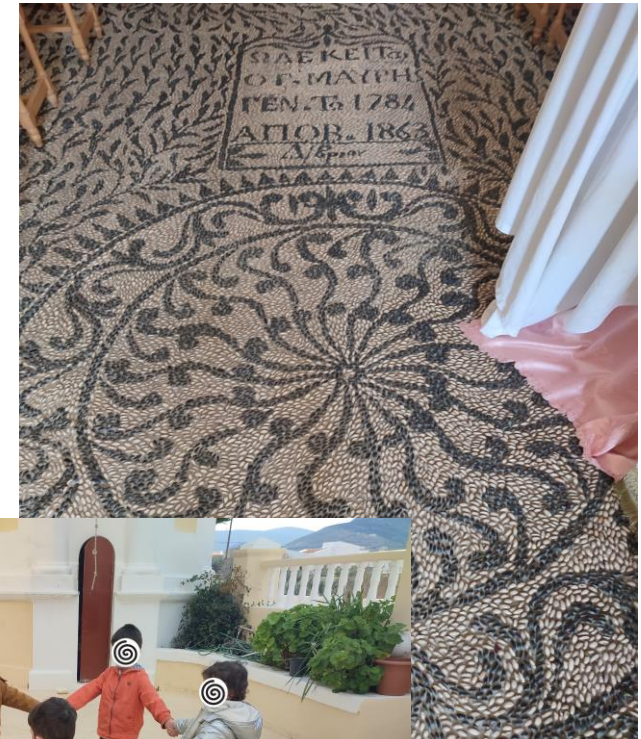
Ο Τιμιοσ Σταυρός χτίστηκε το 1869 και έφτιαξαν το ψηφιδωτό. Το ψηφιδωτό το είχε φτιάξει 1 ολυμπίτης με διάφορα κομμάτια τα βότσαλα τα έφεραν από την Ρόδο και την Σύρνη το ψηφιδωτό το έφτιαξε ο Μ. Π. Χ.

Οι πληροφορίες που συλλέξαμε σχετικά με το δάπεδο της εκκλησίας του Σταυρού δεν ικανοποίησαν επαρκώς την φαντασία μας ...γι αυτό αποφασίσαμε να φτιάξουμε μια δικιά μας ιστορία, στηριζόμενη στις πληροφορίες που είχαμε.

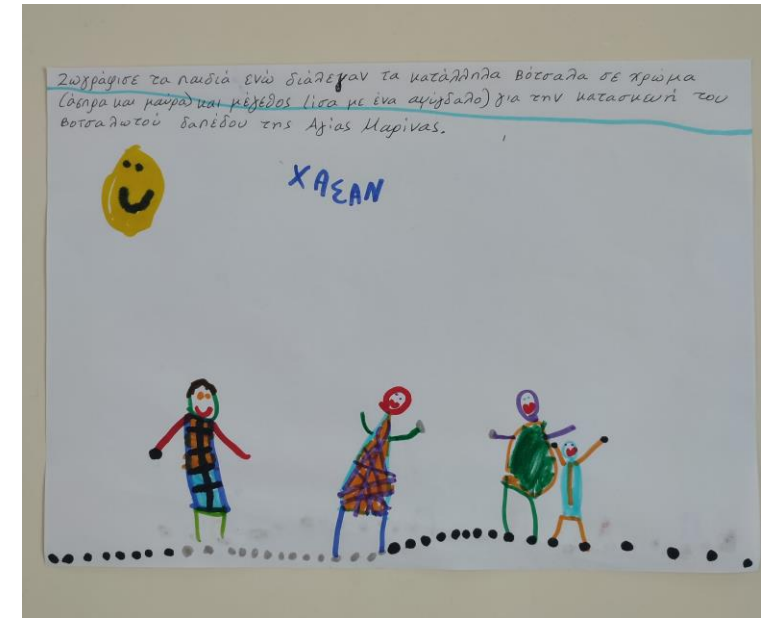
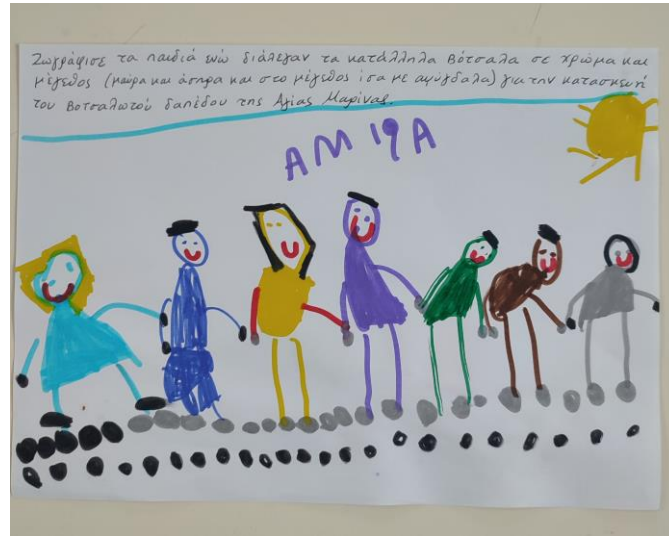
Η έρευνα μας, ωστόσο, με τη βοήθεια των γονιών μας, μάς οδήγησε και στην εκκλησία της Αγίας Μαρίνας, όπου αντικρίσαμε ένα υπέροχο χοχλακωτό δάπεδο και μια ιστορία που μας άρεσε πάρα πολύ.

Η ιστορία της κατασκευής του βοτσαλωτού του Ιερού Ναού Αγίας Μαρίνης

Για το βοτσαλωτό δάπεδο της Αγίας Μαρίνας. Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών ανέγερσης του Ναού της Αγίας Μαρίνας, ακολούθησε η κατασκευή του δαπέδου. Αποφασίστηκε να στρωθεί το δάπεδο με βότσαλα, τα οποία έφεραν από τα Μικρασιατικά παράλια. Όταν τα έφεραν στο χωριό έπρεπε να γίνει ο διαχωρισμός τους σε άσπρα και μαύρα, καθώς και ως προς το μέγεθος. Έπρεπε να είναι όλα το ίδιο μέγεθος για αποδοθούν καλύτερα τα μοτίβα. Για το σκοπό αυτό μάζεψαν όλα τα μικρά παιδιά του χωριού 3-4 χρονών να κάνουν την διαλογή. Αυτό δεν έγινε τυχαία. Είπαν οι μαστόροι στα παιδιά ότι θα διαλέγουν τα βότσαλα μόνο που χωρούσαν μέσα στη χούφτα τους, σε μέγεθος αμυγδάλου. Τα παιδιά ξεκίνησαν το "ιερό" έργο τους και ξεχώρισαν σε δύο μεγάλους σωρούς τα βότσαλα σε άσπρα και μαύρα και όλα σε μέγεθος ενός αμυγδάλου! με τον τρόπο αυτό κατάφεραν οι μαστόροι να εξασφαλίσουν ιδανική πρώτη ύλη για να αποδώσουν θαυμάσια τα υπέροχα σχέδια του δαπέδου της Αγίας που θεωρείται ένα από τα ωραιότερα στον Ελλαδικό χώρο. Σχέδια φυτικά και γεωμετρικά κοσμούν το δάπεδο ενώ ένα πτηνό μπροστά στην Ωραία πύλη αποτελεί το μοναδικό ζώο ανάμεσα στα υπέροχα φυτά και τις μπορντούρες που στολίζουν το δάπεδο. Στο κέντρο βρίσκεται ο τάφος του δωρητή του οικοπέδου που ανεγέρθηκε ο ναός που και αυτός είναι σχεδιασμένος και διακοσμημένος με βότσαλα και αναγράφεται το όνομα του Γεώργιος Μαυρής με την ημερομηνία γέννησης και θανάτου του. Την ιστορία αυτή μου την διηγήθηκε η αείμνηστη Μαριγούλα Σκαζή, όπως την άκουσε και εκείνη.

Αποφασίσαμε να ζωγραφίσουμε την ιστορία της κατασκευής του χοχλακωτού της Αγίας Μαρίας

και να δραματοποιήσουμε την ιστορία. Η δραματοποίηση έδωσε την ευκαιρία στα παιδιά να συγκρίνουν μεγέθη, καθώς τα παιδιά έπρεπε να επιλέξουν τα χοχλάκια που είχαν μέγεθος ίσο με ένα αμύγδαλο.

Συνεχίζοντας την έρευνά μας, ανακαλύψαμε χοχλακωτά που κοσμούν τις αυλές σπιτιών του χωριού μας, τα οποία φωτογραφίσαμε και με όλο το υλικό που συγκεντρώσαμε δημιουργήσαμε το δικό μας φωτογραφικό λεύκωμα. Το λεύκωμα μας το συμπλήρωσε ο παραδοσιακός σκοπός της Κάσου “χοχλακούλια” με τις ομώνυμες μαντινάδες που μας τραγούδησαν οι μουσικοί του χωριού μας.

Το φωτογραφικό μας λεύκωμα έχει αναρτηθεί στον σύνδεσμο:

<https://blogs.sch.gr/amnipiag/ekpaideytika-programmata/scholiko-etos-2022-2023/thematiki-enotita-ta-chochlakoylia-tis-a-marinas/>

Συλλέγοντας πληροφορίες μάθαμε πως οι παππούδες μας αλλά και οι παππούδες των παππούδων μας έπαιζαν με τα χοχλάκια πεντόβολα (πεντέλιθα), ένα παιχνίδι το οποίο έλκει τις ρίζες του στην αρχαία Ελλάδα και τρίλιζα, παιχνίδια που μάθαμε κι εμείς και παίξαμε στο σχολείο μας.

Με τη βοήθεια του διαδικτύου, μάθαμε πως χοχλακωτά σαν του χωριού μας , υπάρχουν και σε άλλα μέρη της Ελλάδας, αλλά και σε χώρες της Μεσογείου (Ιταλία ,Ισπανία) και τα λένε βοτσαλωτά και τα χοχλάκια ...βοτσαλα ενώ τα χοχλακούλια ...βοτσαλάκια. Παρατηρήσαμε τη θεματολογία, εντοπίσαμε τις ομοιότητες και τα επαναλαμβανόμενα γεωμετρικά μοτίβο, μάθαμε καινούριες λέξεις που αφορούν τα μοτίβο, όπως ρόδακας, σκακιέρα, μαϊάνδρος, αλλά ξεχωρίσαμε και τα γεωμετρικά σχήματα που ήδη γνωρίζαμε, όπως κύκλους , τετράγωνα , ρόμβους , οριζόντιες και κάθετες γραμμές, αλλά και εγγεγραμμένα τετράγωνα και κύκλους .

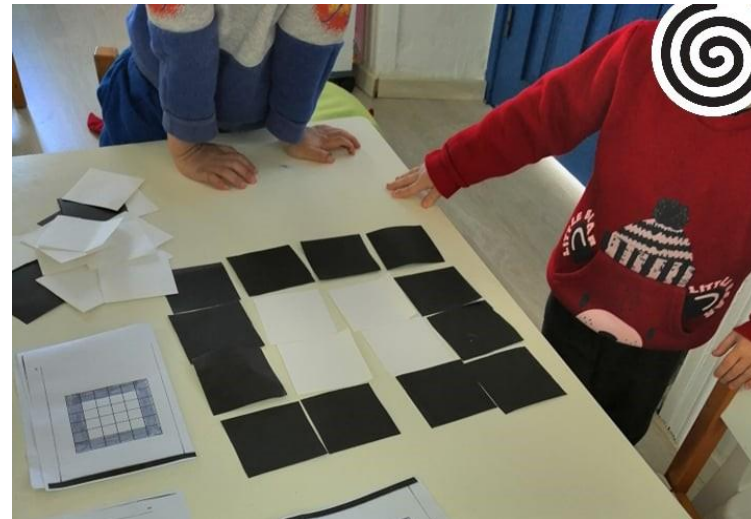
Ψάξαμε στον χάρτη να εντοπίσουμε τα μέρη που υπάρχουν χοχλακωτά και τα μαρκάραμε με χοχλάκια . Παρατηρήσαμε ότι αυτή η τέχνη, που σιγά σιγά εξαφανίζεται , αφορά τα νησιά του Αιγαίου και τόπους της Μεσογείου, καταλήγοντας στο συμπέρασμα πως το γεωγραφικό αυτό γεγονός οφείλεται στο ότι τα χοχλάκια είναι ένα φυσικό υλικό , φιλικό στο περιβάλλον, που συλλέγεται από την θάλασσα

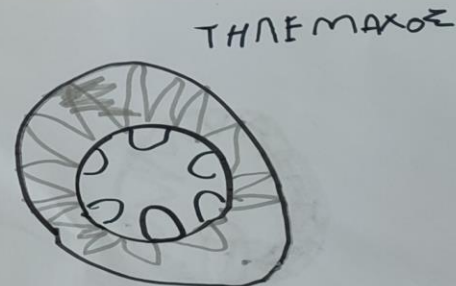
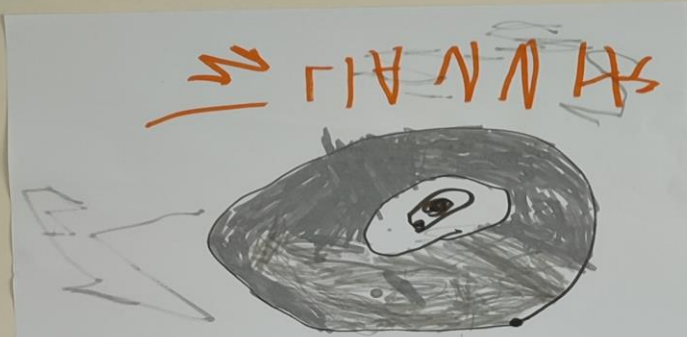
Με το υλικό και τις πληροφορίες που συλλέξαμε αποφασίσαμε να πειραματιστούμε αναπαράγοντας σχέδια χοχλακωτών με το σώμα μας

με τετράγωνα ασπρόμαυρα χαρτόνια

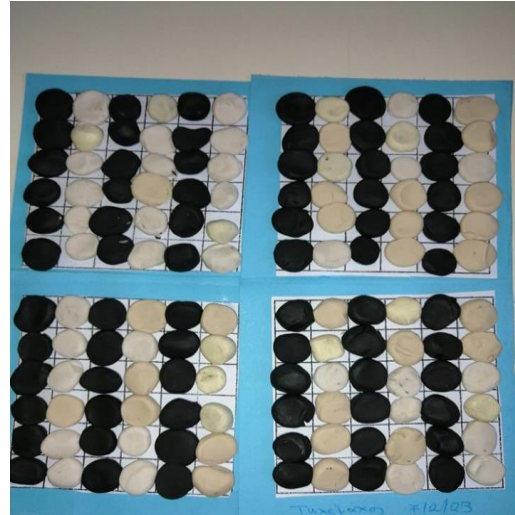
ζωγραφίζοντας ελεύθερα

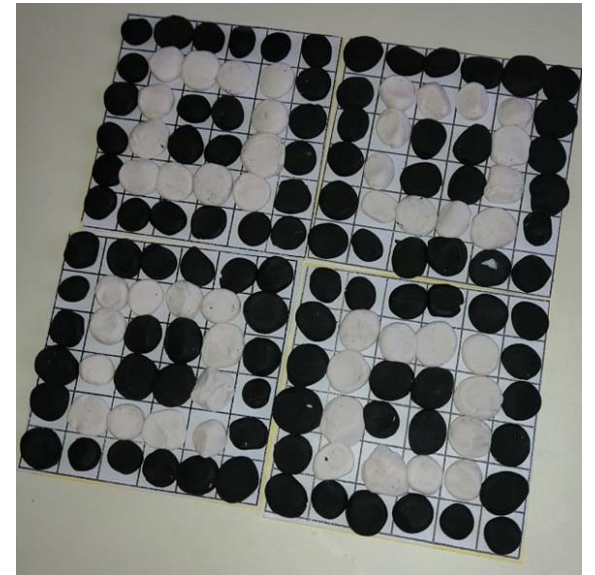
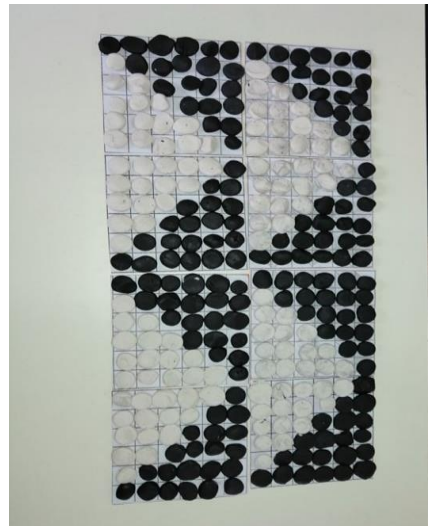
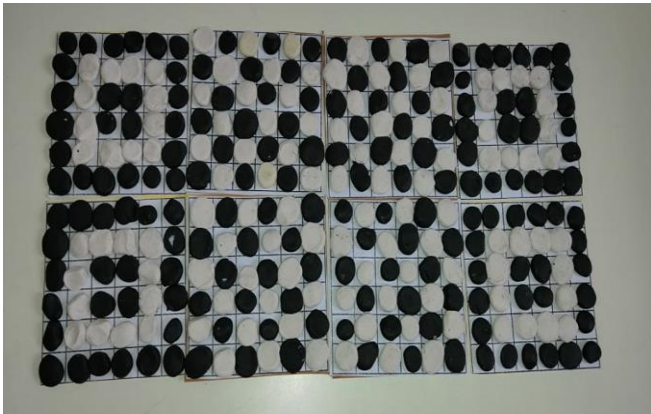

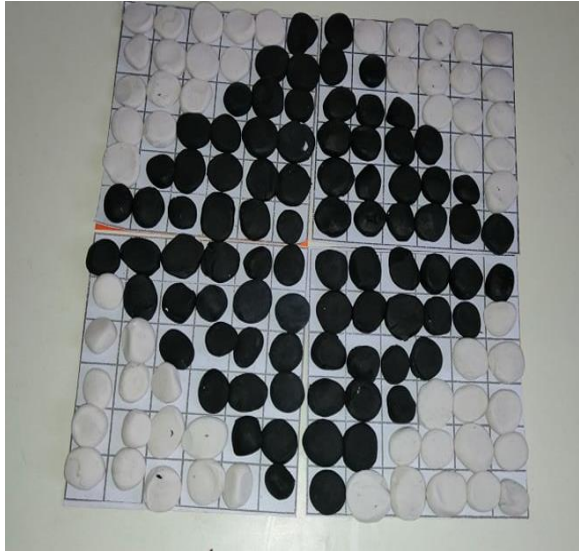
αλλά και σε τετραγωνισμένο χαρτί

Φτιάξαμε δικά μας χοχλάκια, αρχικά με πλαστελίνη και μετά με πηλό, δημιουργώντας δικά μας χοχλακωτα, τα οποία στη συνέχεια συνδυάσαμε με πολλούς τρόπους, φτιάχνοντας δικά μας σχέδια δαπέδων σε μικρογραφία.

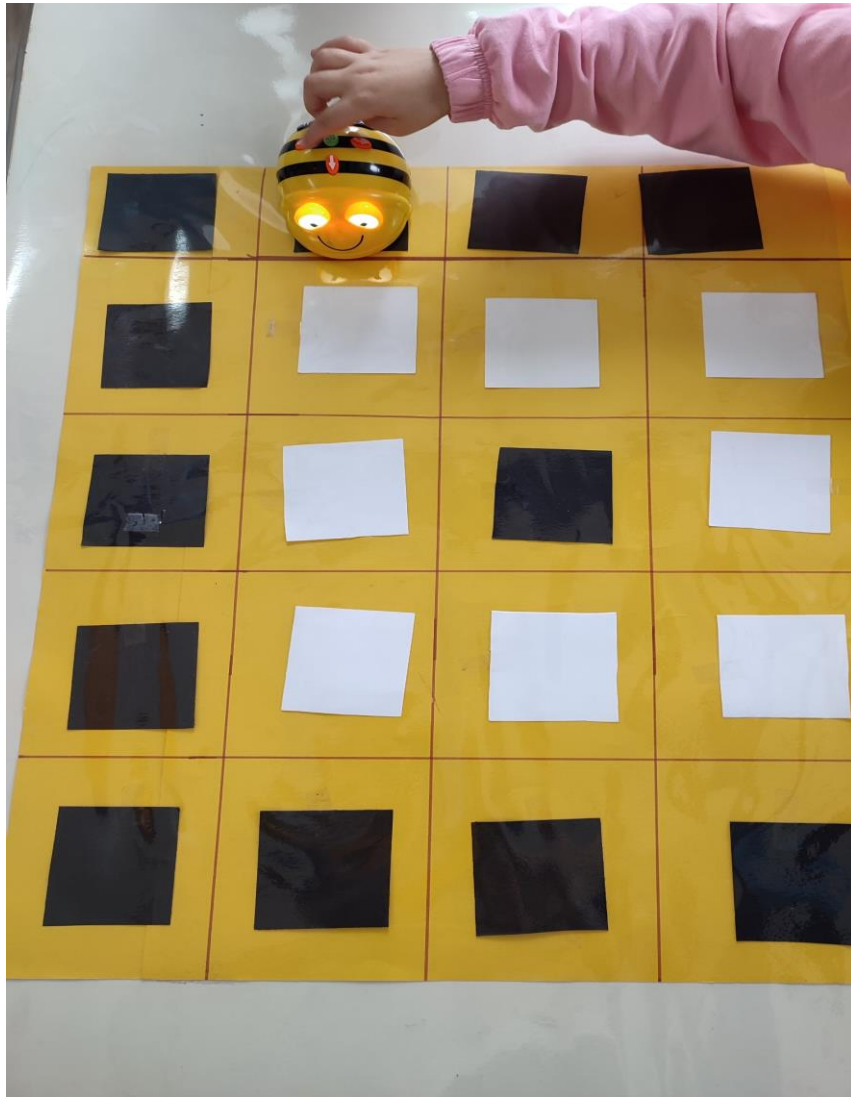

Πειραματιστήκαμε ελεύθερα «ζωγραφίζοντας» με πραγματικά χοχλάκια

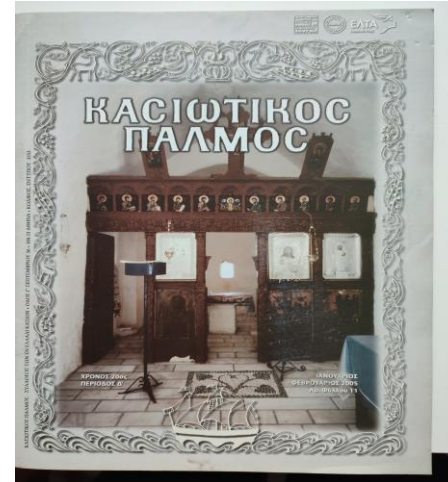
Έρθε και η σειρά της ρομποτικής, μέσω της οποίας, τα παιδιά ανέπτυξαν δεξιότητες, όπως προγραμματισμού, επίλυσης προβλημάτων, δημιουργικής σκέψης και κατέκτησαν μαθηματικές έννοιες. Δημιούργησαν διαδρομές, όπως λαβύρινθος, με πραγματικά βοτσαλάκια, αλλά και σε χαρτί, και έδωσαν τις κατάλληλες εντολές στο ρομποτάκι bee-bot για να τις διανύσει σωστά.

Μετρήσαμε χοχλάκια για να δημιουργήσουμε μια αριθμογραμμή.

Περήφανοι για το αποτέλεσμα των εργασιών μας και ακολουθώντας τις οδηγίες που βρήκαμε στον έντυπο τύπο (περιοδικό κασιώτικος παλμός Αρ. φύλλου 11/2005) αποφασίσαμε να πειραματιστούμε και με πραγματικά υλικά (για ευνόητους λόγους λόγους δεν χρησιμοποιήσαμε τσιμέντο και ασβέστη)

Με στόχο την αναγνώριση της πολιτιστικής αξίας της τέχνης του βοτσαλωτού και την ενεργοποίηση της τοπικής κοινωνίας σε θέματα προστασίας και ανάδειξης των βοτσαλωτών δαπέδων του τόπου μας, παρουσιάσαμε τις δράσεις μας στην τοπική κοινωνία και στην ιστοσελίδα του σχολείου μας.

Αυτό ήταν το ταξίδι μας στον κόσμο των χοχλακωτών του χωριού μας.

Ταξιδεύοντας στον κόσμο των χοχλακωτών, προσεγγίσαμε με ένα διαφορετικό τρόπο την αξία του τόπου μας και αναπτύξαμε θετικά συναισθήματα γι αυτόν, αξίες που χρειάζεται να είναι βίωμα από τη μικρή ηλικία, προκειμένου η εκπαίδευση να δημιουργεί συνειδητοποιημένους πολίτες.